

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. Пловдив, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на петнадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Стоян Ат. Германов

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
като разгледа докладваното от Катя Ст. Пенчева Въззивно търговско дело № 20215001000401 по описа за 2021 година

Производството е въззивно по реда на чл.258 и сл. ГПК.

С решение №260068/19.02.2021г., постановено по търг. д. №507/2020г. по описа на Окръжен съд П., са отменени, на основание чл.74 от ТЗ, като процесуално незаконосъобразни, по искове, предявени от „Л. П.“ ЕАД, ЕИК *****, решенията по т.2 от дневния ред: „Общото събрание на акционерите освобождава членовете на Съвета на директорите от отговорност за дейността им като такива за периода 2016г.-2019г.“ и по т.4 от дневния ред: „Потвърждаване и одобряване на действията на Съвета на директорите, с които дружеството се е разпоредило и/или е предоставило като обезпечение активи на дружеството“, взети на общо събрание на акционерите на „Л. П.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „П.“ № *, ет. *, ап. *, проведено на 26.07.2020г. „Л. П.“ АД е осъдено да заплати на „Л. П.“ ЕАД разноски по делото в размер на 1 720лв. „Л. П.“ ЕАД е осъдено да заплати на „Л. П.“ АД разноски по делото в размер на 1 600лв., сторени във връзка с исквете, по които производството по делото е прекратено с определение №260447/02.11.2020г.

С определение №260606/28.03.2021г., постановено по реда на чл.248 от ГПК, е оставена без уважение молбата на „Л. П.“ АД с вх. № 269316/16.03.2021г., за изменение на решение №260068/19.02.2021г., постановено по т.д. №507/2020г. на Окръжен съд - П. в частта за разностите.

Срещу постановеното по делото решение е постъпила въззивна жалба от ответника в първоинстанционното производство – „Л. П.“ АД. Въззивната жалба е само срещу тази част от решението, с което е отменено решението по т.2 от дневния ред: „Общото събрание на акционерите освобождава членовете на Съвета на директорите от отговорност за дейността им като такива за периода 2016г.-2019г.“. Твърди се, че първоинстанционното решение в обжалваната част е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с разпоредбите на материалния и процесуалния закон. Изразено е несъгласие с изводите на първоинстанционния съд за нарушено право на информираност по повод така взетото решение, поради обстоятелството, че в ТРРЮЛНЦ не е публикуван приет от ОСА отчет за дейността на съвета на директорите, както и ГФО за 2019г. Счита, че съдът необосновано се е позовал на нарушение на изискването на чл.224 ал.1 от ТЗ, тъй като посочените, подлежащи на обявяване актове, не са обявени само за отчетната 2019г. А отмененото решение по т.2 касае период от 4 години, като за годините 2016г. – 2018г. липсват твърдения от ищеца, както и не са изложени мотиви от съда, че на акционерите е нарушено правото на сведения и информираност. Конкретно по отношение на ищеца - „Л. П.“ ЕАД, се твърди, че същият не е проявил необходимата заинтересованост да получи информация в един продължителен период от време – от момента на публикуване на свикване на ОСА до провеждане на самото общо събрание, а при провеждане на ОСА законният представител на ищцовото дружество не е възразил при разискванията на тази точка от дневния ред и е пристъпил към гласуване. Позовавайки се на пасивно поведение от страна на ищеца, а именно, че не е поискал преди провеждането на ОСА приетия отчет за дейността и ГФО за 2019г., жалбоподателят твърди недобросъвестност от страна същия. Освен това се сочи, че въведената от ищеца с исковата молба незаконосъобразност се основава единствено на липсата на отчет за дейността на СД и ГФО само за 2019г., който факт е приет от съда за опорочаващ решението на ОСА. Но това обстоятелство би довело до накърняване правото

на сведение на акционерите само по отношение на отчетната 2019г. Иска се да бъде отменено решението на окръжния съд в частта, с която е отменено решението на ОСА по т.2 от дневния ред, алтернативно – същото да бъде отменено в частта му за освобождаване на членовете на директорите от отговорност за дейността им за периода 2016г. – 2018г.

Ответникът в първоинстанционното производство „Л. П.“ АД е обжалвал с частна жалба и постановеното по реда на чл.248 от ГПК определение №260606/28.03.2021г. Изложени са подробни доводи за неправилност на същото.

Въззиваемата страна „Л. П.“ ЕАД в представения отговор по въззивната жалба и частната жалба оспорва изцяло същите.

С въззивната жалба, частната въззивна жалба и постъпилия отговор не се предявяват доказателствени искания.

Страните претендират сторените по делото разноски.

Въззивната жалба и частната жалба са допустими, като депозирани в законоустановения срок от надлежна страна и с предписаното от закона съдържание.

Апелативният съд, след като съобрази оплакванията, изложени в жалбата и доводите на страните, с оглед разпоредбите на чл.269 и чл.271 от ГПК и след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Предмет на обжалване в настоящия процес е валидно и допустимо решение.

Същото е постановено по предявен иск с правно основание чл.74 от ТЗ.

Ищецът в първоинстанционното производство, въззиваема страна в настоящето – „Л. П.“ ЕАД, в качеството си на акционер в – „Л. П.“ АД, в предявената против последното искова молба, е изложил твърдения за незаконосъобразност на решенията на общо събрание на акционерите, приети с протокол от 26.07.2020г. По отношение решението по т.2 от дневния ред „Обсъждане на въпроса за освобождаване от отговорност на членовете на

СД за дейността им през 2016 - 2019г.“ – предмет на настоящето производство, ищецът се е позовал на процесуалноправна – процедурна незаконосъобразност, а именно – нарушаване правото на информираност по смисъла на чл.224 ал.1 от ТЗ. Конкретните възражения в тази насока са, че в ТР липсвали решения на ОСА за 2019г. за приемане на отчета на СД за дейността, както и ГФО за целия период. Поради това било невъзможно акционерите да направят информирана преценка дали членовете на СД следва да бъдат освободени от отговорност, доколкото не е ясен обемът на тази отговорност и действията на СД за този период. Позовава се бланкетно и на нарушение на разпоредбата на чл.223, ал.4, т.5; чл.223, ал.3, т.5, чл. 223 ал.4, чл.224 ал.2 от ТЗ.

Ответникът „Л. П.“ АД е оспорил предявения иск.

От събраните по делото доказателства се установи следното:

Няма спор относно факта на проведено ОСА на „Л. П.“ АД на дата 26.07.2020г., както и относно качеството на ищеца - „Л. П.“ ЕАД на акционер в ответното АД, притежаващ 70 890 бр. акции, участвал чрез представител на така проведеното ОСА. ОСА е проведено по решение на СД от 25.02.2020г., съгласно което се свиква ОСА за 13.04.2020г., с посочен час и място на провеждане, при четири точки дневен ред, като, в случай че на посочената дата и час не е налице необходимия кворум, ОСА ще се проведе на 26.07.2020г. Поканата за свикване на ОСА е обявена в ТР по партидата на дружеството на 06.03.2020г. – т.е. - спазено е изискването на чл.223 ал.5 от ТЗ времето от обявяването в ТР до откриването на общото събрание да не е по-малко от 30 дни. ОСА е проведено на втората посочена дата – 26.07.2020г.

По т.2 от дневния ред на така проведеното ОСА, законосъобразността на което е предмет на проверка в настоящето производство, е взето решение: „Общото събрание на акционерите освобождава членовете на Съвета на директорите от отговорност за дейността им като такива за периода 2016г.-2019г.“. За да отмени така взетото решение, първоинстанционният съд се е позовал на процесуалноправна незаконосъобразност – нарушение на императивната разпоредба на чл.224 ал.1 от ТЗ, въвеждаща изискването за информираност на акционерите относно въпросите от дневния ред преди провеждане на общото събрание и предвиждаща писмените материали по

тези въпроси да бъдат поставени на разположение на акционерите най - късно до датата на обявяването. Решаващите мотиви на съда в тази насока са изведени единствено от факта, че по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ последният обявен годишен финансов отчет на „Л. П.“ АД е за 2018г. и обявяването е осъществено на 04.03.2020г., т.е. - преди обявяването на поканата; ГФО за 2019г. не е обявен. Той е заявен за обявяване едва през м. 09.2020г., след датата на свикването и на провеждането на процесното ОСА, като във връзка със заявлението обр. Г2 е постановен отказ, основан на констатацията, че не са представени доказателства за приемането му от ОСА; ГФО за 2019г. не е и сред материалите за ОСА. Възприета е за основателна тезата на ищеца, че, за да формира информирано съгласие за това, дали да бъдат освободени от отговорност членовете на СД за периода от 2016-2019г., е необходимо на акционерите да бъде достъпна информацията какви са финансовите измерения от дейността на дружеството, какво е съотношението на активите и пасивите му, дали то е формирало печалба или загуба – и в тази връзка да се направи преценката възникнала ли е отговорност на управителния орган за вреди, от която членовете му да бъдат освободени. Фактът на неизготвен и предоставен на акционерите ГФО за 2019г., извод за който е направен от необявяването на такъв в ТР, е приет от първостепенния съд като накърняващ правото на сведения на акционерите, гарантирано с императивната разпоредба на чл.224 от ТЗ.

Вярно е, че финансовото състояние на търговеца намира най-пълно отражение във финансовите отчети и годишни доклади: чл.24 от Закона за счетоводството - финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал, което пък води до достоверно показване на ефектите от операциите, други събития и условия в съответствие с определенията и критериите за признаване на активи, пасиви, приходи и разходи, заложили в приложимите счетоводни стандарти; чл.39 от ЗСч - предприятията изготвят годишен доклад за дейността, който съдържа информация: обективен преглед, който представя вярно и честно развитието и резултатите от дейността на предприятието, както и неговото състояние, заедно с описание на основните рискове, пред които е изправено; анализ на финансови и нефинансови основни показатели

за резултата от дейността, имащи отношение към стопанската дейност и др. На това сочи и разпоредбата на чл.247 от ТЗ – относно изискването за съставянето и съдържанието на отчета/доклад за дейността на търговското дружество. Вярно е, че доброто финансово състояние на търговеца до голяма степен зависи от добрите мениджърски умения на управителния му орган. Т.е. – изготвянето на финансов отчет, с най - пълно съдържание – годишен финансов отчет и годишен доклад биха били от значение за вземане на информирано решение от всеки акционер, изразено и в решение на върховния орган – общото събрание, по чл.221 т.10 от ТЗ – освобождаване от отговорност членовете на управителния орган – с какъвто характер е процесното решение. Съгласно чл.245 от ТЗ, до 31.03. ежегодно СД /съответно УС/ съставя за изтеклата календарна година годишен финансов отчет и годишен доклад за дейността. Изискването за обявяване на ГФО в ТРРЮЛНЦ е регламентирано не само в чл.251 ал.4 от ТЗ – приетият от ОС ГФО се представя за обявяване в ТР, но и в ЗСч, включително и за обявяването на годишните доклади. Съгласно чл.38 от ЗСч предприятията публикуват годишния финансов отчет и годишните доклади, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 септември на следващата година. Това изискване обаче е за целите на публичността на финансовото състояние на търговеца пред трети лица, което намира израз и в разпоредбата на чл.7, съответно – чл.9 от ЗТРРЮЛНЦ. Съгласно чл.11 ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ, Търговският регистър и регистърът на юридическите лица с нестопанска цел са публични, а съгласно чл.9 ал.1 и ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ, обявяването дава публичност на обявления акт; представените актове по чл.5 /актове, за които е предвидено със закон, че подлежат на обявяване, каквито са ГФО и годишните доклади/ се смята, че са станали известни на третите лица от момента на обявяването. Т.е. – изискването за обявяване на ГФО и годишните доклади е за целите на публичността на финансовото състояние на дружеството, на информираността на трети лица относно това състояние. В този смисъл необявяването на ГФО и годишния доклад и то само за финансовата 2019г. в ТР, не може да обоснове извод за липса на информираност за акционера, както относно финансовото състояние на дружеството, така и за формиране на мнение за наличие на предпоставки за освобождаване от отговорност на

управителния орган и то за дейността му през значително по-дълъг финансов период – 2016г. – 2019г. На още по-голямо основание приетото от първоинстанционния съд, че необявяването на ГФО и годишния доклад и то само за финансовата 2019г. в ТР води до нарушаване правото на акционера за информираност по смисъла на чл.224 ал.1 от ТЗ за вземане на решението по чл.221 т.10 от ТЗ, не може да бъде споделено, при положение че за предходните години – считано от 2016г., ГФО и годишните доклади са обявени в ТР. Не на последно място, както се посочи, нормата на чл.38 от ЗСч задължава търговеца да публикува годишния си финансов отчет и годишния доклад, чрез представяне за обявяване в ТР до 30 септември на следващата година. Т.е. – срокът за даване публичност относно финансовите резултати за 2019г. е до 30.09.2020г., а ОСА е проведено през м.07.2020г. А сам по себе си фактът, че ГФО за 2019г. не е бил обявен в ТР към датата на свикване на ОСА и провеждането му, не води автоматично до извод, че такъв не е бил изготвен или че е съществувал, но при поискването му от акционера изборително не му е предоставен.

Преди всичко обаче в исковата молба ищецът обосновава нарушеното си право на информираност по следния начин: „Видно от ТРРЮЛНЦ за 2019г. няма приети по надлежния ред от ОСА отчет на дейността му и ГФО за целия този период“ – т.е. с необявяването в ТР отчет за дейността на СД за 2019г. и ГФО за 2016 – 2019г. Последното твърдение е по категоричен начин опровергано от данните по партидата на дружеството в ТР – ГФО и отчет за дейността на СД са обявени в ТР за периода 2016г. - 2018г. към дата на провеждане на ОСА. А за да са обявени в ТР, същите следва да са одобрени от ОСА – чл.221, т.7 от ТЗ. Не се твърди, че ГФО не е бил съставен или че е бил съставен и при поискване на ищеца е отказано предоставянето му. Константна е съдебната практика по разпределението на доказателствената тежест относно спазване правилото на информираност на акционера, визирано в чл.224 от ТЗ. Доказването на изпълнение на задълженията по изготвяне на материалите по чл.224 от ТЗ е в тежест на дружеството-ответник по иска по чл.74 от ТЗ, а фактът на изборително предоставяне на материалите или непредоставянето им следва да се установи от този, който го твърди. Но в случая дори и конкретно не се твърди „поискване“ и „отказ за предоставяне“. А нарушаване правото на информираност по смисъла на чл.224 ал.1 от ТЗ

означава не само твърдение за неизпълнение на законови задължения от страна на дружеството, но и твърдение и доказване на активно поведение от страна на акционера да поиска/потърси необходимите му за вземане на информирано решение материали от дружеството и последното да е осуетило упражняване на това му право на информираност. В случая и по твърдение на самия ищец, непосредствено преди провеждане на ОСА, същият е поискал и са му били предоставени писмени материали за провеждане на ОСА. Същите са изброени в исковата молба и приложени към същата. Вярно е, че между документите не фигурира ГФО за 2019г. В списъка на „Писмени материали за извънредно ОСА на „Л. П.“ АД“ /л.31 и сл./ фигурират такива и по делото са представени писмени доказателства, касаещи приоритетно решението по т.4 от дневния ред. По т.2 от дневния ред не са описани „писмени материали“. И тук следва да се акцентира върху поредното, но не маловажно изискване за осъществяване фактическия състав на нарушеното право на информираност по смисъла на чл.224 ал.1 от ТЗ – необходимост от предоставянето на конкретно сочените материали. Задължението за изготвяне и представяне на писмени документи по смисъла на чл.224 от ТЗ се отнася само до документи, които са необходими във връзка с формиране волята на акционера и упражняване на правото му на глас. Ищецът „Л. П.“ ЕАД, с оглед изложеното в исковата молба, следваше да установи на първо място обстоятелството, че ответното акционерно дружество е било длъжно, по силата на чл.224 ТЗ, да изготви и е изготвило писмени материали по съответната точка 2-ра от проекта за дневен ред – и конкретно ГФО и годишен доклад за дейността си и едва след това, че при поискване от негова страна, ответникът е отказал да му предостави исканите материали, като по този начин го е лишил от възможност да се запознае и да участва пълноценно в работата на общото събрание. С оглед разпоредбата на чл.245 ал.1, съгласно която СД съставя за изтеклата календарна година годишен финансов отчет и годишен доклад за дейността до 31.март, към датата на обявяването на ОСА – 06.03.2020г., този срок не е изтекъл. Но дори и да се приеме, че с оглед насроченото ОСА, е следвало да бъде изготвен ГФО и доклад за дейността на СД, то ищецът не твърди, че такъв не е бил изготвен, нито твърди и доказва, че е бил поискан и му е било отказано предоставянето. Ето защо не може да се приеме, че е нарушено императивното правило на чл.224 ал.1 от ТЗ, свързано с нарушено право на информация на този акционер. Оспореното решение за

освобождаване на членовете на СД от отговорност, е взето в рамките на правомощието на ОСА предвидено в нормата на чл.221 т.10 от ТЗ. Приемайки противното, първоинстанционният съд е постановил неправилно решение и същото в обжалваната част следва да бъде отменено.

По подадената частна жалба срещу определение №260606/28.03.2021г., постановено по реда на чл.248 от ГПК, с което е оставена без уважение молбата на „Л. П.“ АД с вх. № 269316/16.03.2021г. , за изменение на решение №260068/19.02.2021г., постановено по т.д. №507/2020г. на Окръжен съд - П. в частта за разноските:

С постановеното по делото решение първоинстанционният съд е присъдил в полза на ответника – „Л. П.“ АД разноски на основание чл.78 ал.4 от ГПК. С исковата молба се атакуват и се иска отмяна на всички решения на ОСА, проведено на 26.07.2020г., които са обективирани в четири точки. С влязло в сила определение №260447/02.11.2020г. окръжният съд е прекратил частично производството по делото в частта, с която се иска отмяна на решенията по т.1 и т.3 от дневния ред, поради недопустимост /решения по т.1 и т.3 от обявения дневен ред не са взети/. С оглед частичното прекратяване на производството по делото в полза на ответника са присъдени половината от сторените разноски – 1 600лв., от общо сторени 3 200лв. В полза на ищеца са присъдени сторените по делото разноски в пълен размер – 1 720лв., от които 1 600лв. – адвокатско възнаграждение и 120лв. – ДТ.

Определение №260606/28.03.2021г. е постановено по подадена молба от „Л. П.“ АД и тя касае присъдените в полза на ищеца разноски. Първото възражение е, че разноски, представляващи адвокатско възнаграждение, не се дължат, тъй като липсвали доказателства за реално изплатени такива. Второто възражение, въведено евентуално, се свежда до доводи, че на ищеца се дължат разноски при съобразяване прекратената част от производството по делото. Тези възражения се поддържат и в подадената частна жалба срещу постановеното по реда на чл.248 от ГПК определение.

Възражението за липса на доказателства за реално изплатено адвокатско възнаграждение е неоснователно, каквито правилни изводи е направил и първоинстанционният съд. Видно от представения бланков договор за правна защита и съдействие уговореното адвокатско

възнаграждение е 1 600лв. Договорът съдържа изрично отразяване: „По настоящия договор е платена сумата от 1 600лв.“ – т.е. – изразена е волята на страните, че същото е изплатено, при което договорът изпълнява функция на разписка за извършено плащане.

Основателно е обаче второто оплакване. Въпреки че в разпоредбите на чл.78 от ГПК не е казано изрично, по аргумент на ал.4, частичното прекратяване на производството по делото би следвало да намери отражение и по отношение на сторените от ищеца разноси. Т.е. – с оглед изхода на спора пред себе си, окръжният съд е следвало да присъди в полза на ищеца от уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение – общо 1 600лв. сумата от 800лв. Т.е. – евентуално заявено искане в молбата по чл.248 от ГПК е било основателно.

С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция обжалваното определение следва да се отмени изцяло, както и постановеното първоинстанционно решение в частта, с която, на основание чл.78, ал.1 от ГПК „Л. П.“ АД е осъдено да заплати на „Л. П.“ ЕАД, сумата 1 720лв. - разноси по делото и тези разноси да се присъдят наново. Съобразно прекратената част от производството и уважената част от исковата претенция /отмяната на решението по т.4 от дневния ред от проведеното ОСА, в която част първоинстанционното решение не е обжалвано и е влязло в сила/, на ищеца „Л. П.“ ЕАД се дължат разноси в размер на 430лв.

С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция на ответника „Л. П.“ АД следва да се присъдят, освен присъдените с първоинстанционното решение разноси в размер на 1 600лв., допълнително разноси в размер на 800лв.

По разностите, сторени пред въззивната инстанция:

Подадената от „Л. П.“ АД въззивна жалба е уважена изцяло, при което на страната се дължат разноси в пълен размер, които са 55лв. – заплатена държавна такса по подадената въззивна и частна жалба. /Не са представени доказателства за сторени такива, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение/.

Водим от изложеното и на основание чл.271 ал.1 от ГПК, П.ският

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №260068/19.02.2021г., постановено по търг. д. №507/2020г. по описа на Окръжен съд П., в обжалваната част, с която е отменено, на основание чл.74 от ТЗ, като процесуално незаконосъобразно, по иск, предявен от „Л. П.“ ЕАД, ЕИК *****, решението по т.2 от дневния ред: „Общото събрание на акционерите освобождава членовете на Съвета на директорите от отговорност за дейността им като такива за периода 2016г.-2019г.“, взето на общо събрание на акционерите на „Л. П.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „П.“ № *, ет. *, ап. *, проведено на 26.07.2020г., вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Л. П.“ ЕАД, ЕИК ***** срещу „Л. П.“ АД, ЕИК ***** иск по чл.74 от ТЗ за отмяна на решението по т.2 от дневния ред - „Общото събрание на акционерите освобождава членовете на Съвета на директорите от отговорност за дейността им като такива за периода 2016г.-2019г.“, взето на общо събрание на акционерите на „Л. П.“ АД, проведено на 26.07.2020г., като неоснователен.

ОТМЕНЯ решение №260068/19.02.2021г., постановено по търг. д. №507/2020г. по описа на Окръжен съд П., в частта, с която „Л. П.“ АД е осъдено да заплати на „Л. П.“ ЕАД разноски по делото в размер на 1 720лв.;

ОТМЕНЯ определение №260606/28.03.2021г., постановено по реда на чл.248 от ГПК, с което е оставена без уважение молбата на „Л. П.“ АД с вх. № 269316/16.03.2021г., за изменение на решение №260068/19.02.2021г., постановено по т.д. №507/2020г. на Окръжен съд - П. в частта за разноските,

- вместо което

ОСЪЖДА „Л. П.“ АД, ЕИК ***** да заплати на „Л. П.“ ЕАД, ЕИК ***** разноски за първоинстанционното производство в размер на 430лв.

ОСЪЖДА „Л. П.“ ЕАД, ЕИК ***** да заплати на „Л. П.“ АД, ЕИК ***** допълнително разноси за първоинстанционното производство в размер на 800лв.

ОСЪЖДА „Л. П.“ ЕАД, ЕИК ***** да заплати на „Л. П.“ АД, ЕИК ***** разноси за въззивното производство в размер на 55лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____